

[Jens Frandsen.]

Når jeg nævner dette, er det også for at give udtryk for, at jeg er enig med hr. Grünbaum i, at vi ikke skal ændre sådanne satser for ofte. Dermed har jeg også sagt, at det absolut må være venstres holdning, at det må være andre steder, man lemper, end netop på momsprocenten.

Vi kan altså tilsige vor medvirken til dette forslags gennemførelse.

Importmomsen, som er 9 pct. for de registrerede virksomheder, foreslår ministeren snarest sat op til 15 pct. For ikke-registrerede virksomheder og personer beholder man de 12½ pct., indtil den almindelige forhøjelse træder i kraft.

Virkningerne af dette forslag vil naturligvis være en stærk stramning af importørernes likviditet. Da afregningen betales ved indførsel, vil det over for varer af indenlandsk oprindelse betyde en vis belastning. Som hr. Hans Kjær sagde, er der i det toldlovsforslag, der er fremsat den 3. april, og som jeg regner med bliver gennemført pr. 1. april 1971, allerede foreslået en momsprocent, der for importen er lig momsprocenten for indenlandske varer. Det betyder samtidig, at der for importmomsen fra denne dato ydes en kredit, der sammenholdt med de øvrige ændringer i loven vel alt i alt vil betyde en mindre likviditetsletelse for den samlede import. Det forslag, vi her behandler, indebærer en stramning indtil 1. april 1971, men betyder ikke, at importerede varer ved afsætning til forbrugerne belastes med mere end de 15 pct., der gælder for varer af indenlandsk oprindelse, idet importørerne får den betalte moms godtgjort ved afregning for den pågældende afgiftsperiode.

Under hensyn til at opnå en hurtig virkning, hvilket er regeringens ønske, som jeg fuldt ud kan se baggrunden for, kan jeg på venstres vegne også anbefale dette forslag til en meget hurtig vedtagelse.

Med hensyn til afgiften af papir og pap vil jeg i lighed med de tidligere ordførere sige, at denne afgift også skal få en venlig hilsen med på sin vej ud i mørket fra min side. Jeg er glad for, at vi afskaffer denne afgift; også jeg finder det rimeligt at sende en venlig tanke til hr. Enoch Nielsen, som vitterlig har været umådelig flittig med at overbevise alle om, hvor urimelig denne afgift var. Jeg har ofte udtalt mig til ugunst for disse afgif-

ter, idet det nok er den punktafgift, der er rejst den stærkeste og mest berettigede kritik imod. Råstoffet er, siden afgiften i 1940 blev indført under helt andre forhold end dem, vi kender i dag, kommet i konkurrence med andre, dengang ukendte stoffer, der nu anvendes til lignende formål. Ingen af de dengang kendte og senere tilkomne er belagt med en særlig afgift. Til trods for eller måske netop på grund af en lang række fritagelser, der er velbegrundede, og som ingen vel vil tage bort, føles afgiften måske særlig urimelig. Ofte har det været nævnt, at f. eks. bøger her var belagt med en punktafgift. Administrativt for erhvervslivet og toldvæsenet er denne afgift særlig besværlig. Finansministeren foreslår den nu ophævet, og det må jo betyde, at vi kan undvære provenuet, som er på ca. 55 mill. kr.

Jeg hilser altså dette forslag med glæde og kan anbefale også det til en meget hurtig og velvillig behandling.

Niels Helveg Petersen: Jeg kan på mit partis vegne anbefale de tre lovforslag, der her er til behandling. Jeg tror ingen sinde, det kommer dertil, at noget parti med begejstring vil anbefale en forhøjelse af den almindelige omsætningsafgift, men vi anbefaler den i mit parti med forståelse for den økonomiske nødvendighed. I det radikale venstre havde der nok været den opfattelse, at skulle man på et tidspunkt i øvrigt skride til en forhøjelse af moms, burde det ske i forbindelse med en større skatteomlægning og ikke som led i en finanspolitisk stramning; men den situation, vi er kommet i, gør det nødvendigt at gribe til en sådan.

I hr. Grünbaums indlæg var der undertoner af, at hr. Grünbaum ligesom havde mistet troen på, at der overhovedet kunne føres finanspolitik via momsforhøjelsen. Momsforhøjelsen ville formindske opsparingen, fremme længsindigheden og måske ligefrem skabe uro på arbejdspladserne. Jeg er ikke sikker på, det er så klogt at anlægge dette generelle syn på vore afgifter. Det kunne da også tænkes, at hr. Grünbaum engang selv ville være i en ansvarlig position i forhold til den finanspolitik, der skulle føres, og mon så ikke hr. Grünbaums standpunkt og synspunkt med hensyn til værdien af at føre finanspolitik, også over afgifterne, ville ændre sig noget?